

Premijera:

16. travnja 2016. godine u 19:30 sati (HNK)

Ponovljene izvedbe (reprize) :

20. travnja 2016. godine u 19:30 sati (HNK)

22. travnja 2016. godine u 19:30 sati (HNK)

6. svibnja 2016. godine u 19:30 sati (HNK)

7. svibnja 2016. godine u 18:00 sati (HNK)

Muzička akademija
Akademija dramske umjetnosti
Akademija likovnih umjetnosti
Tekstilno-tehnološki fakultet
Prirodoslovno-matematički fakultet

Rektor:

Damir Boras, prof. dr. sc.

Dekani:

Dalibor Cikojević, red. prof. art. (MA)
Borna Baletić, red. prof. art. (ADU)
Aleksandar Battista Ilić, red. prof. art. (ALU)
Sandra Bischof, prof. dr. sc. (TTF)
Zoran Curić, prof. dr. sc. (PMF)

Dubravka Vrgoč, intendantica Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

AGRIPPINA

Opera seria u tri čina

Praizvedba: Teatro San Giovanni Grisostomo, Venecija, 26. prosinca 1709.

Premijera: 16. travnja 2016.

Libreto: Vincenzo Grimani

DIRIGENT:

Tomislav Fačini, doc. art. (MA)

REDATELJICA:

Dora Ruždjak Podolski, doc. art. (MA)

SCENOGRAF:

Zlatko Kauzlarić-Atač, red. prof. art. (ALU)

KOSTIMOGRAFIJA:

Studenti Tekstilno tehnološkog fakulteta pod mentorstvom Barbare Bourek, doc. art. (TTF)

OBLIKOVANJE SVJETLA:

Marko Mijatović, 2. godina diplomskog studija snimanja, smjer oblikovanje svjetla (ADU)

OSOBE:

Klaudije (Claudio), car

Toni Nežić, 5. godina studija pjevanja (MA)

Luka Ortar, 5. godina studija pjevanja (MA)

Agrippina, Klaudijeva supruga

Aleksandra Bilanović, 5. godina studija pjevanja (MA)

Viktorija Đurđek, 2. godina studija pjevanja (MA)

Neron (Nerone), Agrippinin sin

Natalija Kralj, 2 godina studija pjevanja (MA)

Sandra Vidović, 4. godina studija pjevanja (MA)

Popeja (Poppea)

Anabela Barić, 3. godina studija pjevanja (MA)

Antonia Dunjko, 4. godina studija pjevanja (MA)

Oton (Ottone)

Franko Klisović, 2. godina studija dirigiranja (MA)

Palant (Pallante), oslobođeni rob

Marin Čargo, 1 godina studija pjevanja (MA)

David Šeb, 4. godina studija pjevanja (MA)

Narcis (Narciso), oslobođeni rob

Silvija Pleše, 3. godina studija pjevanja (MA)

Anja Žabkar, 2 godina studija pjevanja (MA)

Lesbo, Klaudijev sluga

Florian Tavić, 2. godina studija pjevanja

MENTORI SOLISTA (MA)

Martina Gojčeta-Silić, izv. prof. art. (Aleksandra Bilanović, Natalija Kralj, Silvija Pleše, Franko Klisović)

Cynthia Hansell-Bakić, red. prof. art. (Sandra Vidović, Anja Žabkar)

Lidija Horvat-Dunjko, red. prof. art. (Antonia Dunjko, Toni Nežić, Florian Tavić)

Vlatka Oršanić, red. prof. art., pročelnica IV. Odsjeka za pjevanje (David Šeb)

Giorgio Surian, nasl. izv. prof. art. (Anabela Barić)

Dunja Crnković-Vejzović, red. prof. art. (Viktorija Đurđek, Luka Ortar)

Martina Zadro, izv. prof. art. (Marin Čargo)

KOREPETITORI SOLISTA (MA)

Božo Letunić, umj. sur. (Viktorija Đurđek, Luka Ortar, Florian Tavić, David Šeb)

Davor Ljubić, umj. sur. (Marin Čargo)

Darko Domitrović, v. umj. sur. (Sandra Vidović)

Lana Bradić, v. umj. sur. (Anabela Barić)

Mario Čopor, v. umj. sur. (Toni Nežić)

Eva Kirchmayer Bilić, v. umj. sur. (Aleksandra Bilanović, Silvija Pleše, Natalija Kralj, Franko Klisović)

OSTALE ULOGE

SLUGA: Marin Leo Janković, 1. godina preddiplomskog studija produkcije (ADU)

GRAĐANI:

Ema Nika Gross, alt, 3. godina studija glazbene pedagogije (MA)

Mia Gazdović, sopran, 2. godina studija glazbene pedagogije (MA)

Karla Ledić, sopran, 4. godina studija glazbene pedagogije (MA)

Ana Marija Barišić, sopran, 1. godina studija teorije glazbe (MA)

Dora Budimir, sopran, 1. godina studija teorije glazbe (MA)

Fabijan Komljenović, bas, 5. godina studija glazbene pedagogije (MA)

Josip Prajz, bas, 2. godina studija teorije glazbe (MA)

IZDAVAČ NOTNOG MATERIJALA

Alkor-Edition Kassel GmbH / Bärenreiter Praha s.r.o.

Urednik: John E. Sawyer

PRIJEVOD LIBRETA I JEZIČNI SAVJETNIK ZA TALIJANSKI JEZIK (MA)

Maura Filippi, pred. (MA)

LEKTORICA

Neli Mindoljević

KOREPETITORI I ASISTENTI DIRIGENTA (MA)

Lovro Dobrijević, 5. godina studija dirigiranja (MA)

Dario Poljak, 4. godina studija čembala (MA)

Franjo Bilić, 3. godina studija čembala i 1. godina studija dirigiranja (MA)

Barbara Kajin, 3. godina studija dirigiranja (MA)

Ante Sladoljev, 3. godina studija dirigiranja (MA)

Franko Klisović, 2. godina studija dirigiranja (MA)

Maro Rica, 2. godina studija dirigiranja (MA)

MENTOR: Tomislav Fačini, doc. art (MA)

ASISTENTI REŽIJE (ADU)

Hrvoje Korbar, 2. godina preddiplomskog studija kazališne režije i radiofonije (ADU)

Arija Rizvić, 3. preddiplomskog studija kazališne režije i radiofonije (ADU)

KOSTIMOGRAFIJA (TTF)

Studenti diplomskog studija Tekstilnog i modnog dizajna smjera Kostimografije na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, kolegij Primijenjena kostimografija, dali su kreativni doprinos predstavi idejnim osmišljavanjem i realizacijom svih kostima.

Osim istraživačkog rada, analize libreta i koncipiranja kostimografskog rješenja karaktera svih likova opere, studentice i studenti su jednako vrijedno sudjelovali u samoj realizaciji, koja uključuje: odabir, bojanje i intervencije na tekstilnome materijalu, projekt i razradu konstrukcije kostima, šivanje novih i stilsku doradu već gotovih dijelova, izradu oglavlja, izradu kostimske rekvizite, kao i kreaciju kazališne maske.

Kostimografija je izvedena uz pomoć i suradnju Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.

Studenti kolegija Primijenjena kostimografija 1. godine diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn

Mia Armanda, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Manuela Brcko, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Ivan Herga, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Monika Jugović, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Ana Jurjević, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Mirjam Krajina, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Gabrijela Krešić, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Iva Ninić, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Lucija Smolčec, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Antonija Višak, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)
Jana Zujović, 1. godina diplomskog studija Tekstilni i modni dizajn (TTF)

MENTORICA: Barbara Bourek, doc. art. (TTF)

SCENOGRAFIJA (ALU)

Idejno rješenje scenografije, izrada nacрта i maketa, izrada scenografskih elemenata, slikarski i partnerski radovi, izrada rekvizite, te kreacija i izrada skulptura djelo su studenata kolegija Scenografija Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu pod mentorstvom scenografa.

Scenografija je izvedena uz pomoć i suradnju Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu.

U kreaciji i realizaciji scenografije sudjelovali su:

Andrija Gašparuš, 2. godina preddiplomskog studija, Kiparski odsjek (ALU)

Noemi Ribić, 2. godina preddiplomskog studija, Odsjek za animirani film i nove medije (ALU)

Filip Pilj, 2. godina preddiplomskog studija, Grafički odsjek (ALU)

Adela Mesić, 2. godina preddiplomskog studija, Nastavnički odsjek (ALU)

Mia Matijević, 2. godina preddiplomskog studija, Nastavnički odsjek (ALU)

Roberta Mikelić, 2. godina preddiplomskog studija, Kiparski odsjek (ALU)

Eva Vučković, 2. godina preddiplomskog studija, Grafički odsjek (ALU)

Jelena Kovačević, 2. godina preddiplomskog studija, Nastavnički odsjek (ALU)

Lucija Fišter, 3. godina preddiplomskog studija, Slikarski odsjek (ALU)

Marina Cvitić, 4. godina preddiplomskog studija, Kiparski odsjek (ALU)

Andrea Zuljević, 2. godina preddiplomskog studija, Nastavnički odsjek (ALU)

Lucija Oroz, 2. godina preddiplomskog studija, Odsjek za animirani film i nove medije (ALU)

Mirta Brkulj, 2. godina preddiplomskog studija, Odsjek za animirani film i nove medije (ALU)

Studenti na razmjeni:

Elena Rodríguez

Miguel Souto

MENTOR SCENOGRFIJE:

Zlatko Kauzlarić-Atač, red. prof. art, Odsjek slikarstva (ALU)

ASISTENT SCENOGRAFA:

Andrija Gašparuš, 2. godina preddiplomskog studija, Kiparski odsjek (ALU)

Mia Matijević, 2. godina preddiplomskog studija, Nastavnički odsjek (ALU)

OBLIKOVANJE SVJETLA (ADU):

OBLIKOVANJE SVJETLA:

Marko Mijatović, 2. godina diplomskog studija snimanja, smjer oblikovanje svjetla (ADU)

MENTOR OBLIKOVANJA SVJETLA:

Boris Popović, red. prof. art., Odsjek snimanja (ADU)

FILMSKA I TV REŽIJA (ADU):

Lovro Mrđen, 2. godina preddiplomskog studija filmske i TV režije (ADU)

Valentina Sertić, 2. godina preddiplomskog studija filmske i TV režije (ADU)

Mladen Stanić, 2. godina preddiplomskog studija filmske i Tv režije (ADU)

MENTOR:

Snježana Tribuson, izvred. prof. art. (ADU)

SCENSKO SNIMANJE (ADU):

Martin Šatović, 3. godina preddiplomskog studija snimanja (ADU)

Denis Butorac, 3. godina preddiplomskog studija snimanja (ADU)

Ante Cvitanović, 3. godina preddiplomskog studija snimanja (ADU)

Roza Zanini Mozara, 3. godina preddiplomskog studija snimanja (ADU)

Mihael Kovač, 3. godina preddiplomskog studija snimanja (ADU)

MENTOR:

Branko Linta, doc. art., Odsjek snimanja (ADU)

MONTAŽA (ADU):

Nina Ugrinović, 3. godina preddiplomskog studija montaže (ADU)

Emma Teur, 3. godina preddiplomskog studija montaže (ADU)

Dunja Sikirić, 1. godina diplomskog studija montaže (ADU)

Sandra Jelovac, 1. godina diplomskog studija montaže (ADU)

MENTOR:

Ina Bijelić, asist. (ADU)

DRAMATURGIJA (ADU)

Nina Bajsić, 3. godina preddiplomskog studija dramaturgije (ADU)

MENTOR: Tomislav Zajec, doc. art. (ADU)

SCENSKI EFEKTI (PMF):

Karla Kelemen, 2. godina preddiplomskog studija, Kemijski odsjek (PMF)
Petra Stanić, 2. godina preddiplomskog studija, Kemijski odsjek (PMF)
Ivana Pavličić, apsolutno diplomskog studija, Kemijski odsjek (PMF)

MENTOR:
Nenad Judaš, doc. (PMF)

ANIMACIJE (ALU):

Lucija Oroz, Animirani film i novi mediji, 2 godina preddiplomskog studija (ALU)
Noemi Ribić, Animirani film i novi mediji, 2 godina preddiplomskog studija (ALU)

MENTOR:
Ivan Slipčević, doc. art. (ALU)

KOREOGRAFIJA, SCENSKI POKRET (ADU)

PLESAČICE

Anđela Bugarija, 1. godina preddiplomskog studija suvremenog plesa – izvedbeni smjer (ADU)
Ema Crnić, 1. godina preddiplomskog studija suvremenog plesa – izvedbeni smjer (ADU)
Marta Habulin, 1. godina preddiplomskog studija suvremenog plesa – izvedbeni smjer (ADU)
Eva Kocić, 1. godina preddiplomskog studija suvremenog plesa – izvedbeni smjer (ADU)
Gendis Putri Katarini, 1. godina preddiplomskog studija suvremenog plesa – izvedbeni smjer (ADU)
Una Štalcar Furač, 1. godina preddiplomskog studija suvremenog plesa – izvedbeni smjer (ADU)

Mentorica i koreografkinja (suradnica za scenski pokret)
Irma Omerzo, asist. (ADU)

ASISTENTICA KOREOGRAFINJE

Nikolina Medak, 3. godina preddiplomskog studija suvremenog plesa (ADU)

FOTOGRAFIJA (ADU):

Buga Cvjetanović, 1. godina diplomskog studija fotografije (ADU)
Luka Pešun, 1. godina diplomskog studija fotografije (ADU)

MENTOR:
Sandra Vitaljić, izv. prof. art. (ADU)

OBLIKOVANJE PLAKATA I PROGRAMSKE KNJIŽICE (ALU):

DIZAJN PLAKATA:
Karla Čurčinski, Grafički odsjek, 4. godina preddiplomskog studija (ALU)

DIZAJN NASLOVNICE:
Ivana Bajcer, Grafički odsjek, 3. godina preddiplomskog studija (ALU)

DIZAJN I PRIJELOM PROGRAMSKE KNJIŽICE:
Laura Martinović, Grafički odsjek, 4. godina preddiplomskog studija (ALU)
Karla Čurčinski, Grafički odsjek, 4. godina preddiplomskog studija (ALU)
Dorotea Dugošija, Grafički odsjek, 3. godina preddiplomskog studija (ALU)

MENTOR:
Svjetlan Junaković, izv. prof. art. (ALU)

KOMENTORICA:
Natalija Nikpalj Polondak, izv. prof. art. (ALU)

DIZAJN PLAKATA:
Manuela Gospočić, Grafički odsjek, 3. preddiplomski studija (ALU)
Ana Vinković, Grafički odsjek, 3 godina preddiplomskog studija (ALU)
Ivan Vrančić, Grafički odsjek, 1. godina diplomskog studija (ALU)
Dorotea Dugošija, Grafički odsjek, 3. godina preddiplomskog studija (ALU)
Laura Martinović, Grafički odsjek, 4. godina preddiplomskog studija (ALU)
Apolonija Lučić, Slikarski odsjek, 2. godina preddiplomskog studija (ALU)
Daniel Piedrahita Gutiérrez, Grafički odsjek, 4. godina preddiplomskog studija (ALU)
Filip Smrekar, Grafički odsjek, 4. godina preddiplomskog studija (ALU)
Nikola Čižmešija, Nastavnički odsjek, 3. godina preddiplomskog studija (ALU)
Karla Čurčinski, Grafički odsjek, 4. godina preddiplomskog studija (ALU)
Joanna Rusinowska, Kiparski odsjek, 4. godina preddiplomskog studija (ALU)
Paola Grbić, Odsjek za animirani film i nove medije, 3. godina preddiplomskog studija (ALU)

BAROKNI ORKESTAR MUZIČKE AKADEMIJE
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

KONCERTNA MAJSTORICA:

Helga Korbar

ČLANOVI ORKESTRA:

I. VIOLINE: Vanda Dabac, Manuela Pavičić, Klaudija Đikić, Ivo Martinović

II. VIOLINE: Martin Krpan, Urban Jerman, Claudija Cobenzl, Martin Češnjak

VIOLE: Dagmar Korbar, Ema Tufekčić, Iva Šalić

VIOLONČELA: Ema Grčman, Dora Merle, Stin Lebar

KONTRABAS: Domagoj Habek

FLAUTE: Ivana Vukojević, Martina Vlastelica

OBOE: Dunja Čolić, Marta Meštrović

FAGOT: Matko Smolčić

TRUBE: Hrvoje Horvat, Vedran Verić

TIMPANI: Dominik Šabić

BASSO CONTINUO: Dario Poljak (čembalo); Franjo Bilić
(čembalo/pozitiv); Izidor Erazem Grafenauer (lutnja)

NADZORNIK I POSLUŽITELJ ORKESTRA: Nikša Gašparđi

MENTOR:

Tomislav Fačini, doc. art. (MA)

PRODUKCIJA

IZVRŠNA PRODUKCIJA:

Marin Leo Janković, 1. godina preddiplomskog studija produkcije
(ADU)

Danijel Popović, 2. godina preddiplomskog studija produkcije (ADU)

MENTOR:

Tatjana Aćimović, doc. art. (ADU)

KOORDINACIJA PRODUKCIJE:

Maja Veža (MA)

Ema Proso Šepec (HNK)

KRATICE:

ADU = Akademija dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu

ALU = Akademija likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu

MA = Muzička akademija Sveučilišta u Zagrebu

TTF = Tekstilno-tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu

PMF = Prirodoslovno-matematički fakultet

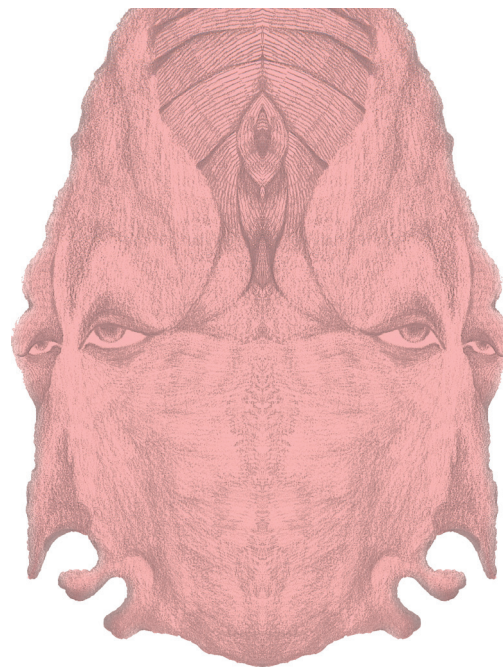
Georg Friedrich Händel

Već je u počecima svoje karijere njemački skladatelj Georg Friedrich Händel (1685. – 1759.) pokazivao naklonost (tada) vrlo pomodnoj glazbenoscenskoj vrsti – operi. Iako se tijekom 19. i većeg dijela 20. stoljeća na njega gledalo kao na skladatelja najzaslužnijeg na području oratorija (što nipošto nije zabluda), često se zaboravljalo na njegov operni opus koji obuhvaća znatan broj naslova koji su danas itekako poznati, a stanovitu popularnost uživali su i u vrijeme njihova nastanka.

Händel glazbenički put započinje u rodnome Halleu gdje je živio s majkom i ocem, kojem se nije nimalo sviđalo da mu sin postane glazbenikom, stoga mu je predodredio pravničko školovanje. Unatoč tome, Händel se (prema nekim anegdotama) potajice bavio glazbom, da bi naposljetku postao i orguljašem. Opera ga je glazba, čini se, odvijek zaokupljala, o čemu svjedoče i brojni utjecaji opernih ulomaka u njegovim prvim instrumentalnim djelima (primjerice u trio sonatama iz opusa 2). Prvo operno djelo, *Almira*, nastaje u Hamburgu kamo je otišao iz rodnoga Hallea. Taj je njemački grad predstavljao plodno tlo za razvoj mladoga glazbenika, naročito u smjeru opere, s obzirom na to da je u tome gradu postojalo jedino njemačko kazalište koje je djelovalo samostalno, a ne kao dio dvorske glazbe. Hamburško razdoblje ključno je ne samo za Händelov rani opus, već i za gotovo sve etape njegova skladateljskog djelovanja, naročito

zbog utjecaja ravnatelja hamburškoga kazališta, skladatelja Reinharda Keisera, čija je djela često citirao, ne samo u ranijim fazama stvaralaštva, već i u kasnijima. Upravo u ranije spomenutoj *Almiri* postoje brojni citati, kao i čitave arije preuzete iz Keiserovih opera.

Putovanje po Italiji, na koje se Händel uputio već 1706. rezultiralo je stvaranjem novih stilskih smjernica njegova opusa, naročito kada je u pitanju vokalnoinstrumentalna glazba. Unatoč tome što je u Rimu, gdje je proveo najviše vremena, opera papinskim dekretom bila zabranjena, i dalje se bavio pisanjem vokalno-instrumentalne glazbe, naročito katoličke duhovne (iako je sam bio luteran), svjetovnih kantata i oratorijâ. Naročito potonjoj vokalnoinstrumentalnoj vrsti najviše će se posvetiti od 1730-ih godina nadalje kada će mu donositi veći uspjeh nego talijanska opera. Nakon dvaju oratorija (*Pobjeda vremena i istine i Uskrsnuće*) i dviju opera (*Rodrigo i Agrippina*), Händel se vraća u Njemačku, ali umjesto u Hamburg odlazi u Hannover gdje postaje *Kapellmeisterom* na dvoru izbornika, budućega engleskoga kralja Georgea II. i kraljice Karoline. Dobri uvjeti omogućili su mu i brojna putovanja pa je iz Hannovera otputovao u Düsseldorf, odakle je u jesen 1710. otišao u Englesku, gdje ostaje do smrti, 1759. (uz kraća putovanja u Njemačku). Uvesti operu u Engleskoj, naročito na stranome jeziku, nije bilo jednostavno. Iako su postojali pokušaji i prije 18. stoljeća, koji su se ogledali u djelima primjerice Johna Blowa i ponajviše onima Henryja Purcella (obojica su pisala na narodnome, engleskom jeziku), publika jednostavno nije mogla

prihvatiti činjenicu da u kazališnim djelima svi likovi pjevaju. Kompromisno rješenje krajem 17. stoljeća bila je takozvana *poluopera* u kojoj se dijalozi nisu uglazbljivali, dok je glazba svedena na funkciju upotpunjavanja radnje i zabavljanja. Unatoč izraženoj tradiciji govornog kazališta, pokušaji uvođenja talijanske opere na londonske pozornice realizirali su se kroz prijevode i prilagodbe talijanskih opera na engleski jezik. Kontroverzi i svađa među impresarijima nije nedostajalo, a ukus publike pritom se mijenjao, pa se sve više zahtijevalo da se talijanske opere izvode u njihovu izvornom obliku, kao i da uloge pjevaju talijanske pjevačice i pjevači, naročito kastrati. U vrijeme Händelova dolaska u London, oko 1710., pojam talijanske opere u Engleskoj predstavljao je *pasticcio* te preradbe starijih djela. U takvim okolnostima 1711. nastaje njegova prva opera pisana za Englesku, *Rinaldo*, koja mu je donijela izravan uspjeh.

Kada se 1712. odlučio trajno nastaniti u Londonu, Händel je primao potporu kraljice Ane, kao i drugih mecena (primjerice mladog imućnog aristokrata Richarda Boylea). Razdoblje između 1717. i 1741. vrijeme je njegovih najvećih opernih stvaranja i uspjeha, među kojima su *Julije Cezar*, *Tamerlano*, *Rodelinda*, *Alcina* i brojni drugi naslovi. Iako je djelovao kao skladatelj, u opernome svijetu bio je i "menadžer" pritom se baveći ne samo organizacijom opernih izvedbi, već i financijama, što nije bilo uvijek uspješno. Tijekom toga razdoblja, doduše, nije nedostajalo ni drugih angažmana, pa je za potrebe kraljevskoga dvora nastao nemali broj skladbi, prije svega grandiozne suite *Glazba na vodi* i *Glazba za kraljevski vatromet*. Osim

instrumentalne glazbe, Händel je upoznao i na sebi svojstven način prihvatio englesku tradiciju himana (eng. *anthem*) koji su se izvodili u različitim prigodama, a čak je četiri od njega naručio i kralj George II. za vlastitu krunidbu – od tada sve do danas britanski se kraljevi i kraljice krune uz zvuke Händelova čuvenog himna *Zadok the Priest*. Kao vrstan orguljaš i čembalist, rijetko je zapisivao svoje improvizacije koje je izvodio između činova opera, a 1735. u stankama je izvodio i svoje orguljske koncerte. O njegovoj popularnosti govori i anegdota kako su svojedobno kružile neovlaštene kopije njegovih suita za čembalo, nakon čega ih je odlučio objaviti u tisku kako bi glazba koja je potpisana njegovim imenom ipak bila vjerodostojna onome iza čega stoji kao skladatelj.

Oratorijskome stvaralaštvu nakon Italije Händel se nije često vraćao prije odlaska u Englesku, iako je tijekom "opernog" razdoblja pisao i oratorije na engleskome jeziku, stvorivši tako posebnu vrsu *engleskoga oratorija* u kojem se osim narodnoga jezika ističe i snažan utjecaj engleske zvorske tradicije. Nakon brojnih uspjeha u operi, Händel se 1741. okreće u potpunosti stvaranju oratorija po kojima ga je publika sve više prepoznavala. U njima se nije u potpunosti odrekao znanja stečenih u operi, naročito kada je u pitanju upravljanje likovima i radnjom koja se odvija u djelu. Njegovi dramatski oratoriji poput *Samsona* ili *Jiftaha* ubrajaju se u temeljna djela te vokalnoinstrumentalne vrste. Teško bi se moglo reći da je bilo uobičajeno da djela skladatelja iz razdoblja baroka (oko 1600. – oko 1750.) nadžive njega samoga tako da se i nakon njegova života izvode u kontinuitetu (nakon Bachove smrti nastala je recepcijska "rupa" druge polovice stoljeća, da bi njegova djela revalorizirao tek Felix Mendelssohn Bartholdy!). Međutim, upravo zahvaljujući Händelovu (nedramatskom) oratoriju *Mesija*

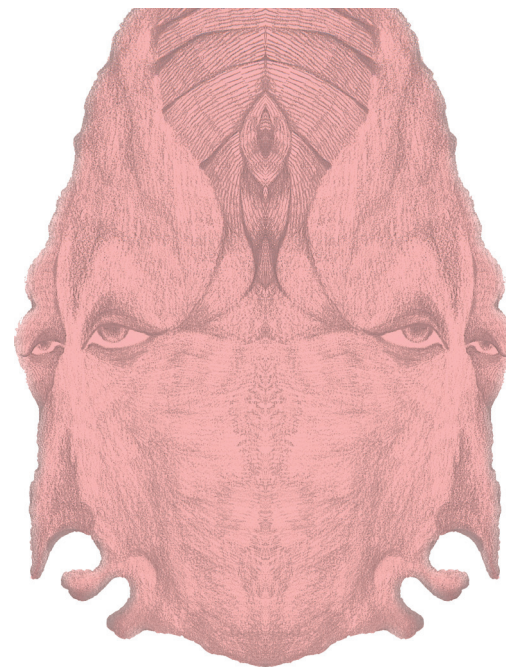
njegov je skladateljski izričaj nastavio živjeti kroz 18. i 19. stoljeće, unatoč brojnim preradbama (taj se oratorij učestalo izvodio u osuvremenjujućim uvjetima, gdje bi ga izvodilo i po tisuću pjevača u zboru), sve do danas kada je kroz povijesno obaviješteno izvođenje njegov opus, u potpunosti revaloriziran, postao *mainstreamom* u baroknoj glazbi, kao i dijelom kazališnog kanona svake ozbiljne operne kuće.

Remek-djelo Händelova opusa

S obzirom na nepouzdana biografske podatke, pretpostavlja se da je u vrijeme posjeta Hamburgu skladatelja upoznao Firentinac Gian' Gastone de Medici te ga nagovarao da zajedno otputuju u Italiju, što je ovaj odbio rekavši da će u tamo otići o vlastitome trošku. Tako je i bilo – na daleko putovanje Händel je odlučio poći u drugoj polovici 1706., a do Rima, gdje je proveo znatno vrijeme, stigao je najvjerojatnije početkom sljedeće godine. Među njegovim prvim mecenama spominju se kardinali Carlo Colonna i Benedetto Pamphili, kojima se može pridružiti i kardinal Pietro Ottoboni. Posebnost u Rimu toga vremena predstavljala je papinska zabrana opernih izvedbi, pa se Händel (unatoč luteranskoj vjeroispovijesti) okrenuo skladanju duhovne glazbe i svjetovnih kantata. Operi donekle srodna vrsta u kojoj se skladatelj mogao okušati bio je oratorij, pa je nakon skladanja kantate na tekst Benedetta Pamphilija, od istoga libretista dobio tekst za alegorijski oratorij *Pobjeda vremena i istine (Il trionfo del Tempo e del Disinganno)*. Ferdinando de' Medici

radio je na intenzivnom unaprijeđenju glazbenog života Firence pa se pretpostavlja da je njegov poziv stigao preko brata Gian' Gastonea do Händela u Hamburgu, koji je tamo tražio mlade i talentirane glazbenike. Iako je na put u Italiju otišao o svom trošku, naručiteljem njegove prve opere u Italiji smatra se upravo Ferdinando de' Medici. Skladateljski jezik u operi *Rodrigo* već je tada pokazivao utjecaje što ih je Händel stekao u Italiji, iako su se još uvijek osjećali i utisci koje je ponio iz Hamburga.

U ljeto 1708. posjećuje Napulj te prema narudžbi (vjerojatno vojvotkinje od Laurenzana za vjenčanje grofa od Alvita piše dramatsku kantatu *Akid, Galateja i Polifem*. Nakon Napulja nije sasvim sigurno kamo je otputovao, ali je vrlo vjerojatno da su njegova odredišta bila Firenca i Venecija. Venecija je (uz Napulj) bila žarište opernog stvaralaštva 17. i 18. stoljeća zbog brojnih kazališnih kuća – upravo je u Veneciji osnovano prvo komercijalno kazalište, Teatro di San Cassiano, 1637. Prvi Händelov biograf, John Mainwaring (1724. – 1807.), navodi da je Händela već po dolasku u Veneciju uočio Domenico Scarlatti kako svira čembalo na nekom maskenbalu, pa mu je tada bilo predloženo da napiše operu. Zbog novih podataka o Händelovu boravku u Italiji, čini se da je Mainwaring pobrkao dva Händelova posjeta Veneciji. Prema najnovijim saznanjima, u Veneciju je stigao sredinom studenoga 1709., ali točno vrijeme narudžbe njegove najnovije talijanske opere, *Agrippina*, nije moguće sa sigurnošću utvrditi. Iako postoji pretpostavka da se to dogodilo već tijekom 1708. (o čemu piše Friderich

Chrysander, ali i Reinhard Sthrom), vodeni žig autografa ukazuje na to da je papir proizveden u Veneciji što bi, prema pisanju Wintona Deana, moglo utvrditi podatke biografije Johna Mainwaringa, da je *Agrippina* doista nastala u Veneciji u roku od samo tri tjedna. Kratki rok nije neuobičajen za Händela, naročito u kasnijim razdobljima stvaranja, kada je u (pritisnut rokovima) u kratkom vremenskom razdoblju dovršavao svoja djela – za nastanak *Mesije*, primjerice, prema datumima na autografu, bila su mu potrebna 24 dana.

Libreto *Agrippine* jedan je od rijetkih opernih libreta u Händelovu opusu koji ranije nitko nije uglazbio. Autor je, pretpostavlja se, svojedobno kontroverzni kardinal Vincenzo Grimani, potomak bogate venecijanske obitelji koja je već od 1639. upravljala jednim od venecijanskih kazališta. Iako je s bratom od obitelji naslijedio tri kazališta, zajednički su otvorili novo, Teatro Grimani di San Giovanni Grisostomo, 1678., u kojem je *Agrippina* i praizvedena. Grimanijevo najizraženije djelovanje ipak nije bilo u kazalištu već u diplomaciji, gdje mu je 1680-ih izrazito rasla popularnost zbog naklonosti politici Habsburgovaca (za razliku od pape Klementa XI. koji je podržavao Louisa XIV.) u francusko-habsburškom okršaju za španjolsku krunu. U želji da Venecija zadrži neutralnost u tome sukobu, Grimani je 1690. izbrisan iz registra stanovnika i protjeran. Tada je postao carskim ambasadorom u Vatikanu, sve dok 1708. nije postao napuljskim potkraljem. Stoga se ne čini sasvim nemogućom činjenica da su se libretist i skladatelj možda upoznali u Rimu ili Napulju. Međutim, zajednički

nisu surađivali na operi – Händel je kod skladanja u Veneciji imao pomoć lokalnih pjesnika-libretista.

Glazbeni jezik Georga Friedricha Händela u *Agrippini* predstavlja sumu njegovoga stvaranja u vrijeme boravka u Italiji. Otprilike 75 % glazbe u operi potječe iz Händelovih ranijih djela. Parodija kao tehnika citiranja, u kojoj skladatelj "posuđuje" i obrađuje ulomke vlastitih ili tuđih djela bila je sasvim uobičajenom u Händelovo vrijeme (tom se tehnikom, primjerice, služio i njegov vršnjak i sunarodnjak Johann Sebastian Bach), pa je možda i takav pristup skladanju ove opere pridonio njezinu pretpostavljenom brzom dovršenju. Unatoč tome, *Agrippina* predstavlja remek-djelo Händelova opernog stvaralaštva koje donosi sretan spoj duhovitog i domišljatog libreta i majstorskoga glazbenog portretiranja likova.

Dio radnje u operi predstavlja povijesnu istinu, preuzetu iz *Anala* Publija Gaja Kornelija Tacita, međutim, ne odvija se kronološki prema *Analima* već je ispremeštana, dok je određeni dio plod libretistove mašte. Iako vjerojatno poznata venecijanskoj publici 18. stoljeća, pozadina radnje bila je objašnjena i u tiskanome libretu objavljenom za venecijansku izvedbu opere: *Agrippina Mlađa* bila je kći Augustova nećaka Germanika i supruga Gneja Domicija Ahenobarba s kojim je imala sina Domicija Nerona. Nakon što je postala četvrtom suprugom vlastitoga strica, cara Klaudija, svoje je napore usmjerila k postavljanju sina Nerona na carski tron, a prema Tacitovim *Analima*, kada joj je astrolog priopćio da će Neron postati carem, ali i da će ubiti majku, makijavelistički mu je odgovorila: "Neka me ubije ako će postati carem."

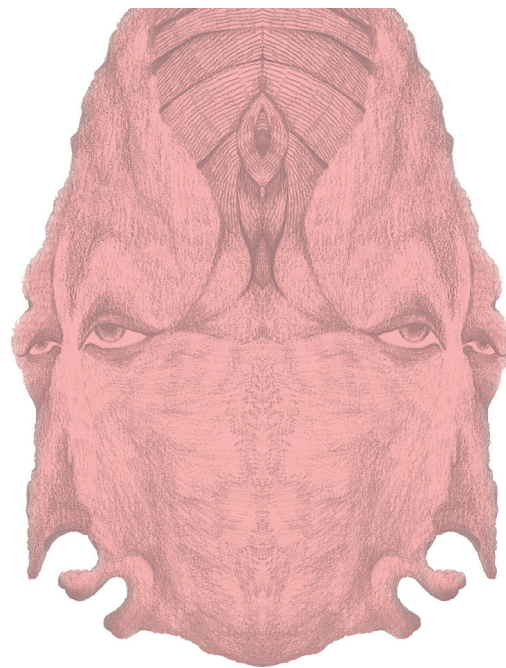

makijavelistički mu je odgovorila: "Neka me ubije ako će postati carom." Za njezin uspjeh djelomično je odgovoran i sam Klaudije jer je njegova pozornost bila usmjerena na luksuz, ali i slavu zbog osvajanja Britanije. Iako je bila udana za Marka Salvija Otona, Popeja je bila tašta i ambiciozna žena zaljubljena u Nerona, za kojega se poslije i udala. Klaudije je imao veliko povjerenje u svoje oslobođenike, naročito Palanta i Narcisa, koje je Agrippina također iskoristila u svojim naumima. Međutim, ono što je venecijanskoj publici također vjerojatno bilo poznato jest sudbina likova: Klaudije je bio otrovan, a Narcis počinio samoubojstvo zbog Agrippininih spletki. Palant i Popeja, ali i Agrippina, postali su Neronovim žrtvama. Oton je oženio Popeju, nakon njega to je učinio Neron. Obojica su postali carevima i skončali nasilnom smrću – Oton samoubojstvom, kao vjerojatno i Neron, koji je u izgnanstvu na otoku Ponza u Tirenskom moru možda bio i izgladnjivan do smrti.

Unatoč predlošku, siže opere ima karakter antijunačke komedije, koja je bila popularna osobito u Veneciji 17. stoljeća. Iako je u to vrijeme talijanska *opera seria* doživljavala dekadenciju kroz libreta u kojima se u nizanju arija i recitativa radnja odvijala grčevitom logikom "stani – kreni" (kako navodi muzikolog Winton Dean), protočnost radnje u libretu *Agrippine* svakako je pridonijela njezinoj popularnosti. Unatoč komičnom karakteru koji donosi *opera seria* (zabluda je da su opere toga žanra isključivo ozbiljne), likovi su prije svega ljudska bića s kojima je moguće suosjećati, što ih stavlja na sasvim

različitu razinu od likova koji će se poslije pojaviti u komičnim (*buffo*) operama druge polovice 18. i prve 19. stoljeća. Neke scene moguće je usporediti sa scenama dostojnima *buffo* opere u kojima bi skladatelji poput Mozarta ili Rossinija možda pronašli inspiraciju za znatno dulje komične situacije, ali prema Wintonu Deanu, Händelove komične situacije trebaju izazvati osmijeh, a ne gromoglasni smijeh.

Središte radnje, posebno u prvome i drugom činu, zaokupljaju spletke naslovne antijunakinje Agrippine, koja je spremna na sve kako bi došla do cilja koji, u njezinom slučaju makijavelistički, opravdava sva sredstva. Osim što se u postizanju svoga cilja služi najgorim kriminalnim radnjama poput naručivanja ubojstava, ne preže ni od vlastita kompromitiranja najnižim strastima. Čak i kada situacija ne ide prema planu (2. čin), ponovno je nastoji okrenuti u vlastitu korist. Sin Neron (u operi ima oko dvadeset godina), još uvijek je nedozreo za ulogu cara što pokazuje u svojim arijama i recitativima, u kojima se želi odati užiticima radije nego preuzeti veliku odgovornost. Iako djeluje sasvim nevino, Popeja ni sama ne preže od manipulacija. Iako je Agrippina uspijeva prevariti u prvome činu, do kraja opere Popeja vlastitim spletkama doseže razinu glavne junakinje. Ona predstavlja, među ostalim, i jednu od prvih zavodničkih ženskih uloga u kojima kao djevojka živi za senzualne trenutke. Jedini u svakoj mjeri ozbiljan lik u operi jest Oton, koji je refleksivan čak i u trenutcima sreće. Taština, zavist i ljubav glavni su pokretači Klaudija, koji Agrippini laže

kako je s njom sretan, ali zapravo zna što želi – Popeju. U njemu neki muzikolozi (primjerice Reinhard Strohm) vide alegorijski prikaz tadašnjega pape Klementa XI., s kojim libretist Vincenzo Grimani nije bio na istoj razini kada su u pitanju vanjskopolitički odnosi, iako neki takvu alegoriju ipak odbacuju. Svakako komični likovi u operi su "oslobođeni robovi" Narcis i Palant, koji također bivaju žrtvama Agrippininih manipulacija, dok je sluga Lesbo (jedini lik koji nije postojao u stvarnosti) također komično prikazan. Händelov glazbeni jezik u *Agrippini* najviše ima talijanskih utjecaja s obzirom na neposredni raniji boravak u Italiji, ali za razliku od ranijih djela pokazuje napredak u tretmanu glasa te u fleksibilnijim ritornellima. Iako najveći dio arija jesu u formi *da capo*, u njima se poigrava orkestralnim slogom, gdje ritornella pretvara u prave ulomke dostojne *concerta grossa* ili virtuozne solističke nastupe (među kojima se ističe oboa). Dok su "A" ulomci često puni bogatih instrumentalnih *ritornella*, "B" dijelovi arija nešto su kraći, lakšega karaktera i s više harmonijskih zbivanja. *Agrippina* je u Veneciji prvi put izvedena 26. prosinca 1709. nakon čega je tijekom karnevalske sezone doživjela 27 izvedaba (što jest mnogo, ali ne i neuobičajeno). O popularnosti opere

nakon praizvedbe govori i John Mainwaring: "Kazalište je tijekom gotovo svake stanke bilo ispunjeno povcima *Viva il caro Sassone!* [*Živio dragi Saksonac!*]. Bili su zapanjeni grandioznošću i uzvišenošću njegova stila jer prije toga nikada nisu upoznali moći harmonije i modulacije tako blisko smještene i energično kombinirane." Iako mu je *Agrippina* osigurala međunarodni uspjeh, nije ju za života više izvodio u cijelosti. Neke je ulomke izvodio u Londonu, a pojedine arije i sam je koristio u kasnijim djelima. *Agrippina* je bila izvedena u Napulju 1713., Hamburgu 1718. i Beču 1719., a spominju se i izvedbe održane u Wolfenbüttelu 1716. te u Hamburgu 1724. Prve moderne izvedbe počele su 1943. u Halleu, a prva Engleska izvedba održana je u Abingdonu 1963. Od tada pa do danas, *Agrippina* uživa popularnost posebno među ansamblima posvećenima povijesno obaviještenu izvođenju.

Sadržaj

1. čin

Otprilike 50 n.e. Agrippina dobiva pismo da je njezin suprug, car Klaudije poginuo u oluji. U tome vidi priliku da njezin sin iz prvoga braka, Neron, postane novim carem. Poziva Palanta i Narcisa, za koje je svjesna da žude za njom te, obećavajući se svakome od njih, šalje ih da na Kapitoliju uvjeravaju narod kako Neron treba biti sljedeći car. Neron na Kapitoliju dijeli novac i pjeva o užitku pomaganja potrebitima dok ga u tome vjerno podržavaju Palant i Narcis. Dolazi Agrippina i objavljuje da je Klaudije umro te istovremeno traži da se izabere novi car. Odmah zatim uz Palanta i Narcisa, proglašava Nerona novim carem, koji to i prihvaća. Njihova radost ne traje dugo – uz zvuk trubli i pjevajući *Radost, radost!* pojavljuje se Klaudijev vjerni sluga Lesbo, koji objavljuje da je car, kojega je spasio Oton, stigao u Anzio. Sigurna da će Neron svejedno kasnije postati carem, Agrippina izražava svoju sreću što je Klaudije živ. Iako je Otonu obećan tron u znak zahvalnosti za spašavanje cara, spletke Agrippine, Nerona, Palanta i Narcisa ne prestaju, optužujući ga za njihovu nesreću. U razgovoru s Agrippinom, Oton otkriva svoju ljubav prema Popeji, dok mu Agrippina obećava podršku. Popeja (koju zavode Oton, Neron i Klaudije), pjevajući o biserima, odmah kod svog prvog pojavljivanja otkriva svoju osobnost. Dolazi Agrippina kojoj Popeja priznaje da voli Otona. Zakuhavajući intrige, Agrippina joj objašnjava kako je Oton prihvatio dogovor s Klaudijem da će

preuzeti tron i prepustiti mu Popeju. Naoko lakovjerna Popeja povjeruje i prihvaća prijedlog da odbije Klaudija i kaže mu da joj je tako naredio Oton. Tako bi, prema njezinoj zamisli, Klaudije odbio dati Otonu tron.

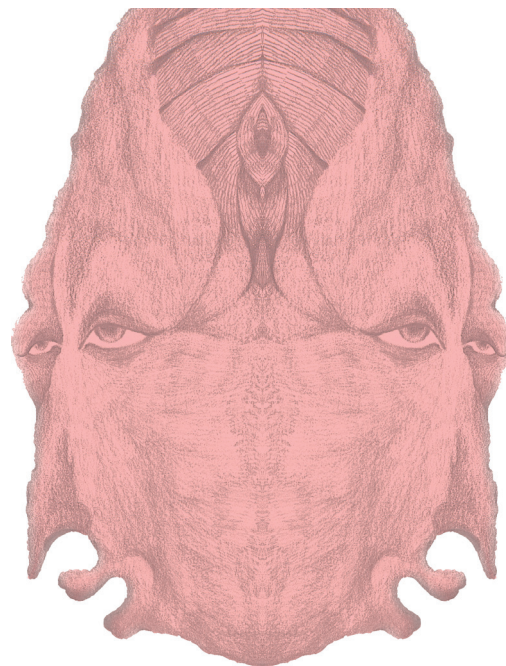
Klaudije dolazi Popeji koja ga odbija, a odlazi bijesan dok Agrippina tješi Popeju uvjeravajući je da njihovo prijateljstvo nikada neće biti slomljeno varanjem.

2. čin

Sve je spremno za slavlje Klaudijeva trijumfa, dok se Oton raduje vlastitoj krunidbi. Agrippina obavještava Otona da je prenijela Popeji njegovu poruku, dok Popeji priopćuje da je ta poruka zapravo bila molba za oprost. U trijumfalnoj sceni dolazi Klaudije, koji se hvali osvajanjem Britanije. Dok ga nakon trijumfa Oton upita za svoju nagradu, car ga proglašava izdajicom. U nevjerici Oton traži pomoć Agrippine, Popeje i Nerona, koji ga odbijaju, baš kao i Narcis, Palant i Lesbo.

U vrtu se Popeja pretvara da spava i “u snu” izgovara riječi “Otone, izdajico!”. Potom je Oton nastoji uvjeriti kako je bio žrtva Agrippinine prevare, što shvati i Popeja, koja se zaklinje na osvetu. Otona pozove da kasnije dođe u njezine odaje, preko Lesba zatraži od Klaudija da je i on posjeti, a naposljetku isto zatraži i od Nerona.

Kada je shvatila da se njezine spletke ne odvijaju onako kako je to zamislila, Agrippina traži od Palanta da ubije Narcisa i Otona, a od Narcisa da ubije Palanta i Otona. Pred Klaudijem optužuje Otona za izdaju i od cara zahtijeva da odmah proglasi Nerona

carem. Ulazi Lesbo koji potihom javlja Klaudiju da Popeja želi da je posjeti u njezinim odajama, pa u žurbi Klaudije obeća da će Nerona proglasiti novim carem, vjerujući da će mu to pomoći osvojiti Popeju.

3. čin

Popeja u svojim odajama uvjerava Otona u svoju ljubav i skriva ga uz naredbu da izdrži sve što će čuti. Ulazi Neron kojem Popeja izjavljuje ljubav, uz to ga obavještavajući da je njegova majka već na putu prema sobi. Posljednji stiže Klaudije, kojeg Popeja uvjerava da nije Oton onaj koji joj se udvara, već Neron. Kako bi mu to i dokazala, nagovara Klaudija da se pretvara kako odlazi, a naivni Neron potom izađe iz svojega skrovišta istovremeno izazivajući bijes Klaudija te podsmijeh Popeje i Otona. Klaudije istjera Nerona, nakon čega Popeja objašnjava kako bi Agrippina mogla stići svaki čas što natjera cara na odlazak.

Agrippina u svojoj palači od Nerona traži da odbaci ljubav u korist političkih ambicija. Međutim, Palant i Narcis obavještavaju Klaudija o Agrippininim spletkama i priznaju vlastite greške. Još uvijek domišljata, Agrippina uvjerava cara da je nastojala sačuvati tron od nepoželjnih pretendenata proglasivši Nerona carem, istovremeno tvrdeći i da je Oton onaj koji je zaljubljen u Popeju. Naposljetku, Claudio odlučuje da će Neron oženiti Popeju, a Oton postati njegovim nasljednikom, što nikoga ne učini sretnim. Kada mu još jednom objasne sva zbivanja koja su prethodila, donosi zadnju odluku da će Oton oženiti Popeju, a Neron postati carem, što svi

na kraju proslave pjevanjem završnoga zбора.

BIOGRAFIJE

Tomislav Fačini (1975.), docent je na Odsjeku za dirigiranje Muzičke akademije u Zagrebu i šef dirigent Orkestra Hrvatske vojske od 2003. godine. Od 1994. do 2008. vodi Oratorijski zbor crkve sv. Marka s kojim, pored brojnih nagrada, dosiže profesionalnu kvalitetu i angažmane, s produkcijom i do 7 oratorijskih djela po sezoni. Umjetnički je voditelj ansambla Antiphonus, koji niže uspjehe u samostalnim koncertima, ali i onima u suradnji s našim najvršnjim glazbenicima i vokalnim solistima, prvenstveno u izvedbama hrvatske rane i suvremene glazbe. Od 2006. do 2009. umjetnički je ravnatelj Glazbenih večeri u Sv. Donatu u Zadru.

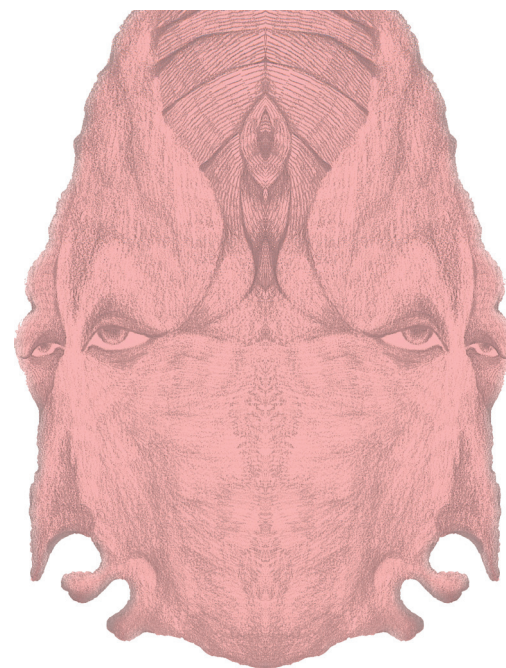
Potekao iz razreda Igora Gjadrova s Muzičke akademije u Zagrebu – studij je završio godine 1996. Rektorovom nagradom. Usavršavao se na Akademiji Hans Swarowsky u Milanu te na Visokoj glazbenoj školi u Karlsruheu. Godine 1996. primio je drugu te posebnu nagradu na Međunarodnom natjecanju Antonio Pedrotti u Trentu.

Dirigentsku djelatnost razvija podjednako na koncertnim, kao i na opernim pozornicama. Gostovao je na mnogim festivalima u susjednim zemljama, kao i na gotovo svim hrvatskim festivalima – Osorskim glazbenim večerima, Glazbenim večerima u Sv. Donatu, Zagrebačkome ljetnom festivalu, Festivalu sv. Marka, Muzičkom biennalu Zagreb, Osječkom ljetu i dr. U više je navrata nastupio i na Dubrovačkim ljetnim igrama, 2003. ravnajući i otvaranjem ovoga znamenitog međunarodnog festivala.

Na Varaždinskim baroknim večerima dirigirao je među ostalim premijeru Paisiellova Seviljskog brijača te asistirao Paulu Esswoodu pri postavljanju prve suvremene izvedbe Cavallijeve opere Pompeo magno. U zagrebačkome Hrvatskom narodnom kazalištu 2001. ravnao je premijerom Verdijeve Traviate i Puccinijeva Triptiha. U sarajevskome Narodnom pozorištu ravnao je 2006. premijerom Zajčeve opere Nikola Šubić Zrinjski, sljedeće sezone, s posebnim odjekom, Bizetovom Carmen, nakon čega je uslijedilo i otvorenje Baščaršijskih noći te baletne predstave Pepeljuga, Coppelia i Giselle.

Nastupao je s većinom hrvatskih ansambala, a sa Simfonijskim orkestrima HRT-a i RTV-a Slovenije ostvario je i brojne snimke za nosače zvuka, film i fonoarhive. Četvrtu godinu zaredom dirigira Međunarodnim orkestrom mladih u Neumarktu, koji okuplja mlade glazbenike iz desetak zemalja. Ostvario je više prvih suvremenih izvedaba hrvatskih starih majstora i praisveo brojna nova djela, promičući u svakoj prigodi hrvatsku glazbu. Pored dirigiranja, bavi se skladanjem i aranžiranjem.

Dora Ruždjak Podolski, rođena je 1971. u Zagrebu, gdje je završila Klasičnu gimnaziju i Školu za ritmiku i ples. Studirala je latinski i grčki jezik, a diplomirala studij kazališne režije i radiofonije 1997. godine. Do danas je režirala sadamdesetak dramskih, operetnih i opernih naslova, među kojima su i: Madama Butterfly (Puccini), Traviata (Verdi), Tragedija mozgova (Kamov), Chicago (Kander – Fosse

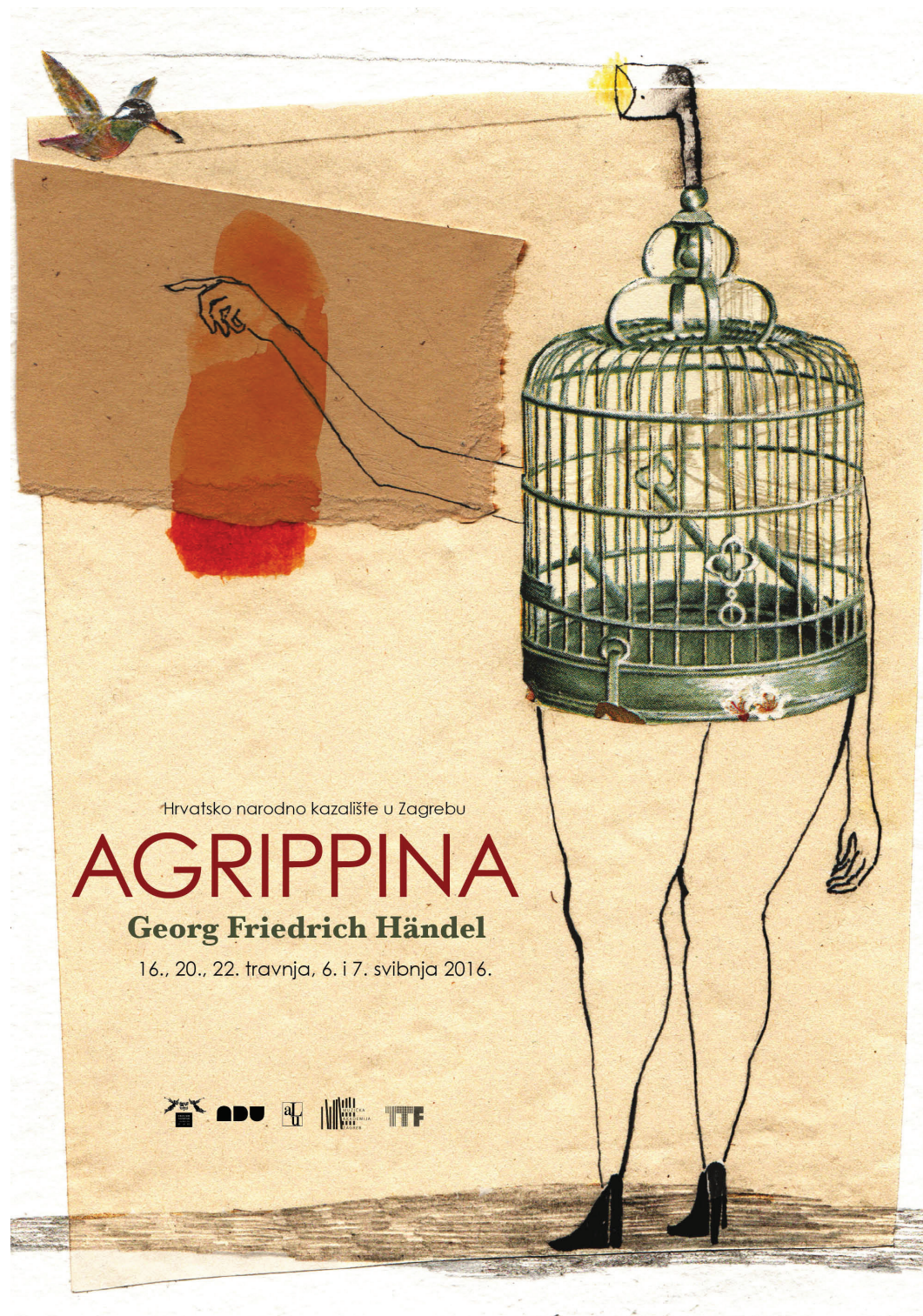

– Ebb), Priča o vojaku (Stravinski – Ramuz), Ljepotica i zvijer (Woolverton – Rice – Ashman), La Boheme (Puccini), San ljetne noći (Shakespeare), Žena bomba (Sajko), Acis i Galatea (Händel), Slučajevi običnog ludila (Zelenka), Carmen (Bizet), Cabaret (Masteroff – Ebb – Kander), Regoč (I. B. Mažuranić), Dorothy Gale (Zajec), Ana Karenjina (Tolstoj), Amadeus (Schaffer), Posljednji dani mira (Ivan Vidić). Režirala je u Hrvatskome narodnom kazalištu u Zagrebu, Splitu, Osijeku i Rijeci, na Dubrovačkim ljetnim igrama, u GK Komedija, GK Trešnja, ZKM-u, GDK Gavella i dr., te u Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Rusiji i Kanadi.

S Frankom Perković 2001. osnovala je Kazališnu udruhu frustriranih redatelja (KUFER), koja je afirmirala niz mladih umjetnika, redatelja, glumaca, plesača i koreografa. Od 2012. godine vode Umjetničku organizaciju „Ruždjak i Perković“ (RUPER). Dobitnica je nagrade „Goran“ za mlade pjesnike, nagrade za režiju Postojanog kositrenog vojnika na Naj, naj festivalu (2006.) te Nagrada hrvatskog glumišta za režiju Chicaga (2004.), Ljepotice i zvijeri (2008.) te Madame Buffault (2015.). Autorica je knjige stihova Šetač i libreta opere Komorni trio Olje Jelaska. Režirala je dodjele nagrade „Crni mačak“, Hrvatske diskografske nagrade „Porin“, Nagrade hrvatskog glumišta, Svečano otvaranje Dubrovačkih ljetnih igara te Svečanost ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju. Ljubavni napitak, Čarobna frula, Slavuj i Madame Buffault, projekti triju umjetničkih akademija i TTF-a koje je vodila i režirala nagrađeni su Posebnom rektorovom nagradom (2008., 2010., 2013. i 2015.), a Čarobna frula te La

Bohème (predstava HNK-a Split) i nagradom „Milka Trnina“. Predstave Chicago, Ljepotica i zvijer i Cabaret nagrađene su Nagradom hrvatskog glumišta za najbolju predstavu u cjelini. S redateljem Sašom Božićem napisala je tekst Rent a friend koji je nagrađen ASSITEJ-evom nagradom 2012. Bila je ravnateljicom dramskog programa Dubrovačkih ljetnih igara od 2009. do 2012. godine. Predaje glumu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Akademiji dramske umjetnosti.

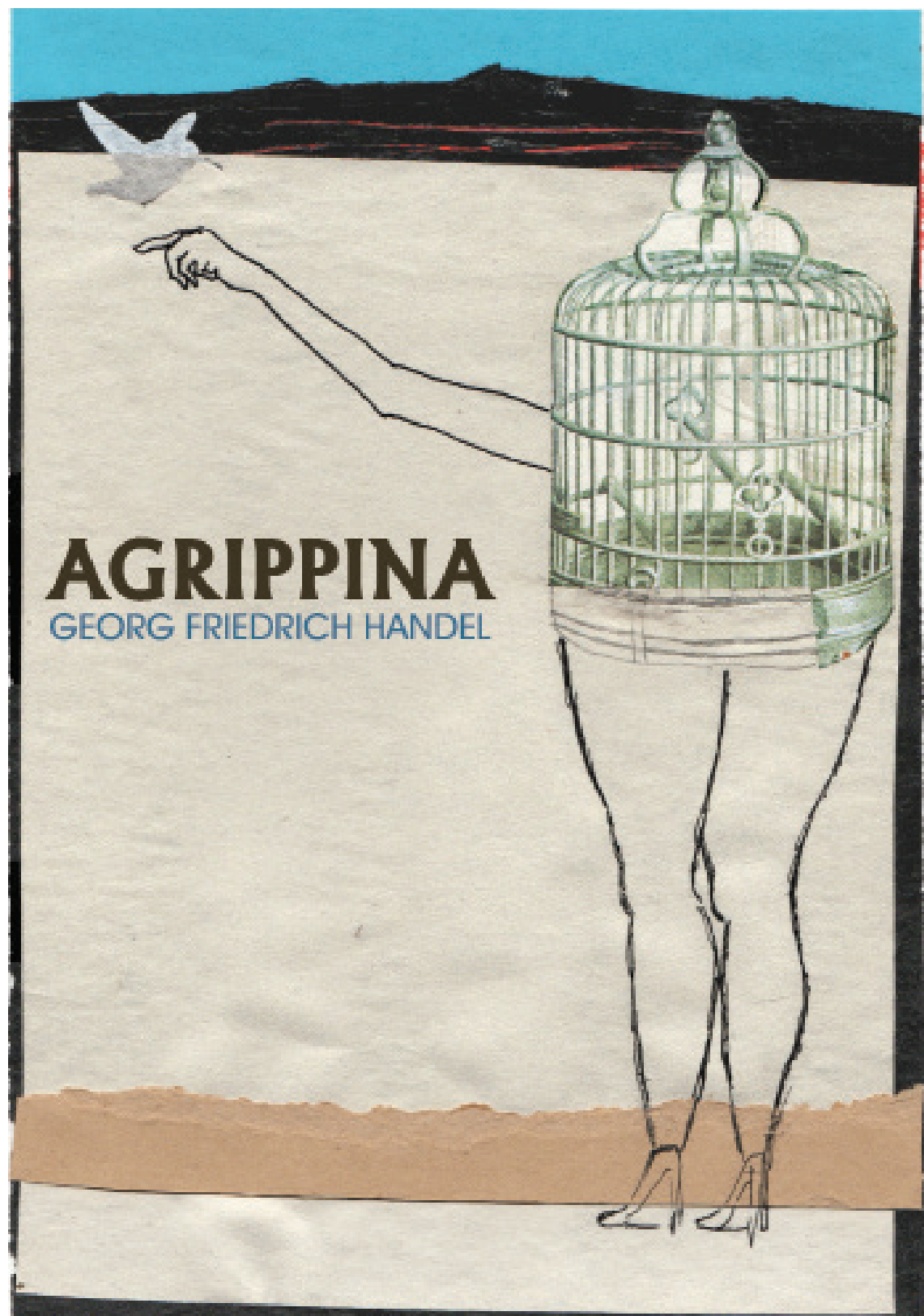
Plakat, autorica Karla Čurčinski, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

Agrippina

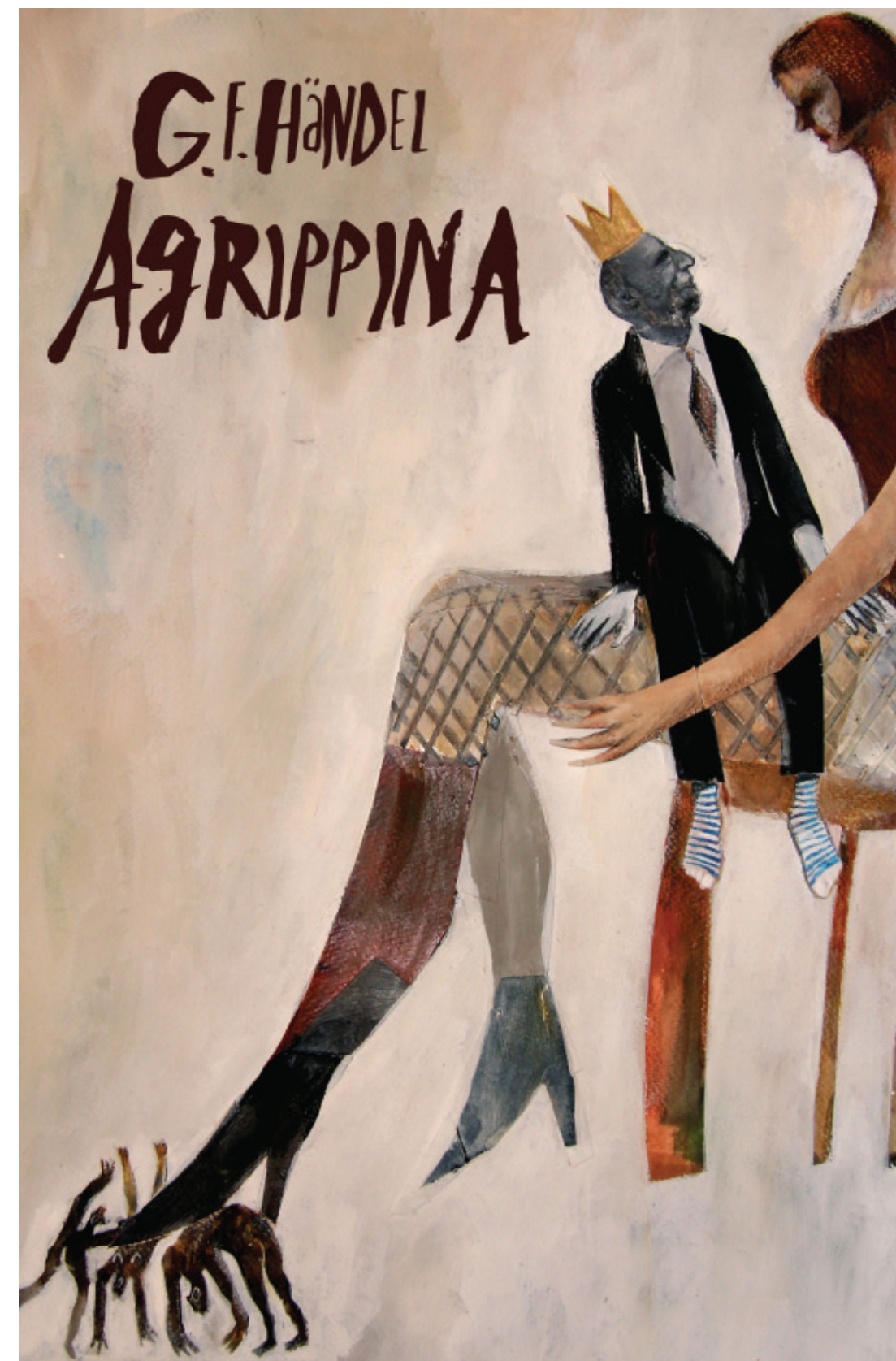
Georg Friedrich Händel

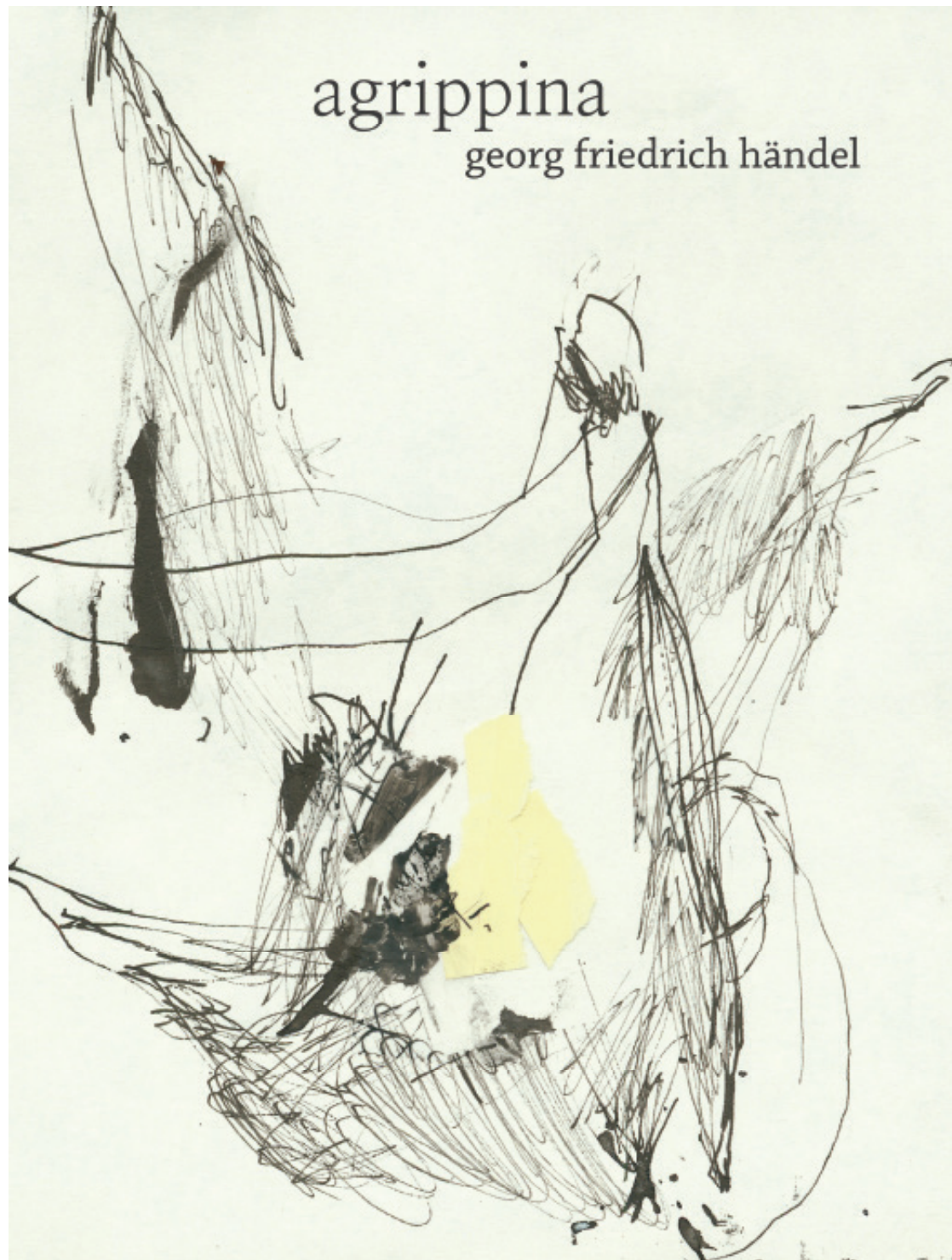
Plakat, autor Ivan Vrančić, 1. godina diplomskog studija, grafički odsjek (ALU)

Plakat, autorica Dorotea Dugošija, 3. godina, grafički odsjek (ALU)

Plakat, autorica Apolonija Lučić, 2. godina, slikarski odsjek (ALU)

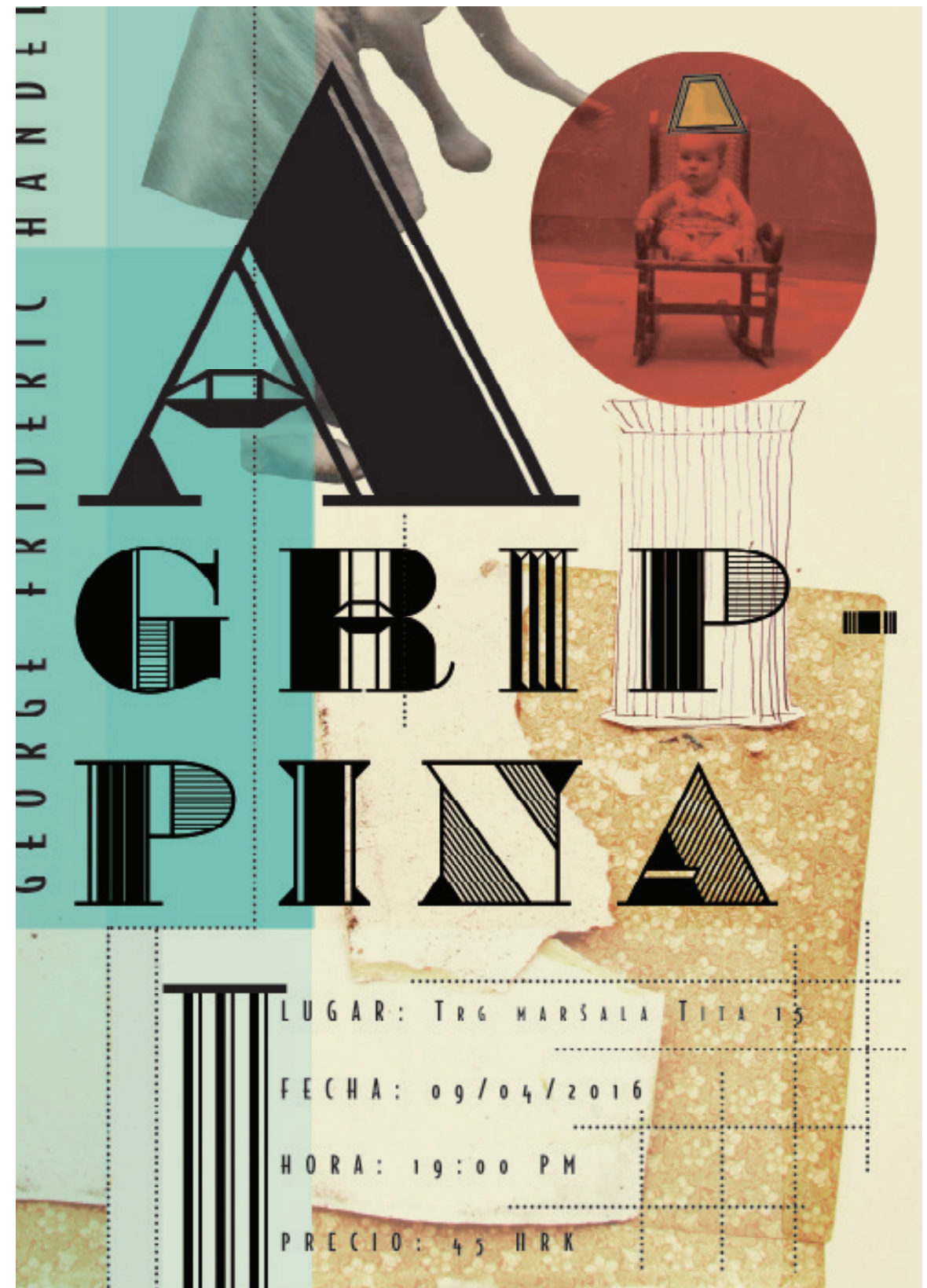
Plakat, autorica Ana Vinković, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

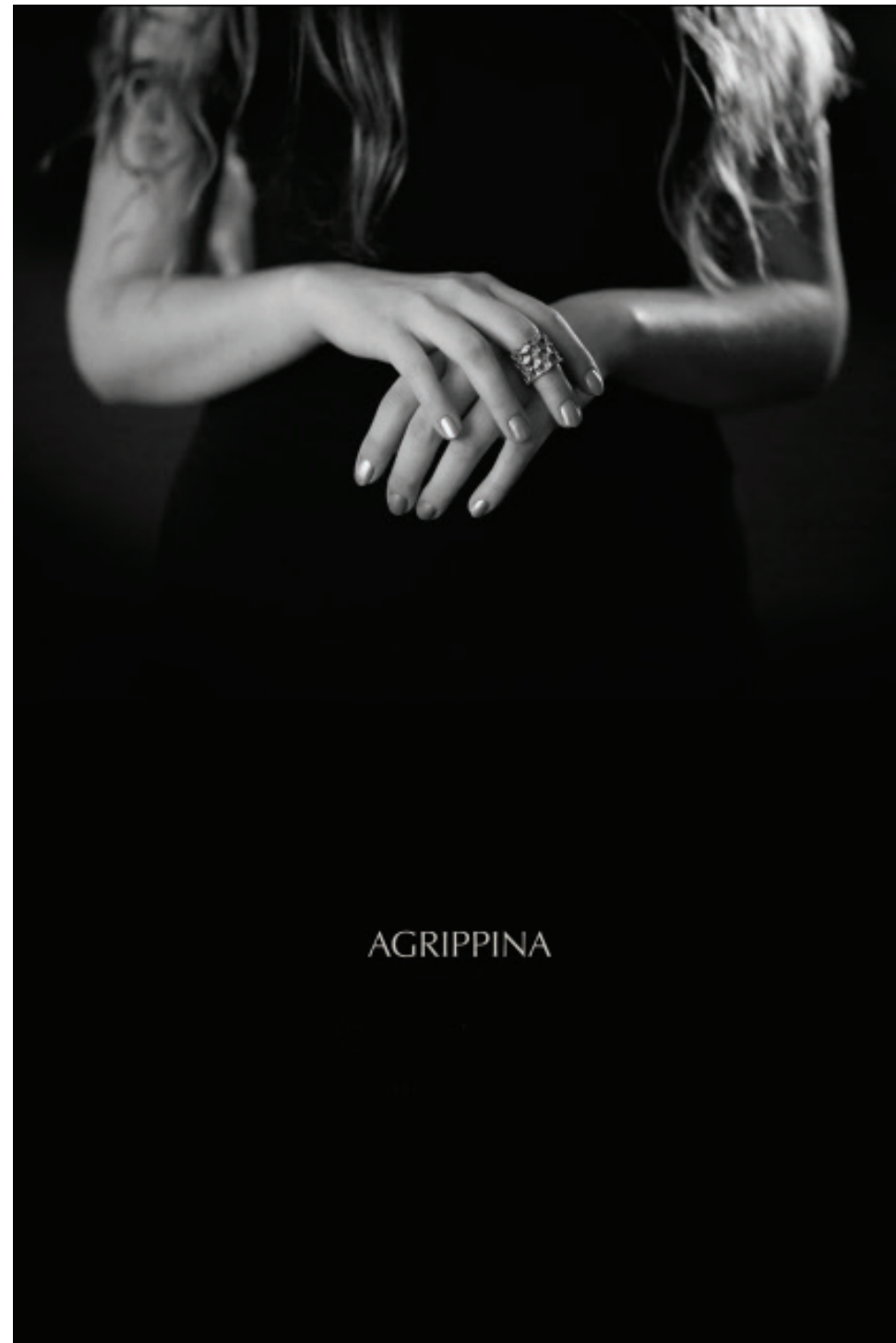
Plakat, autorica Laura Martinović, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

Plakat, autorica Karla Čurčinski, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

Plakat, autor Daniel Piedrahita Gutiérrez, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

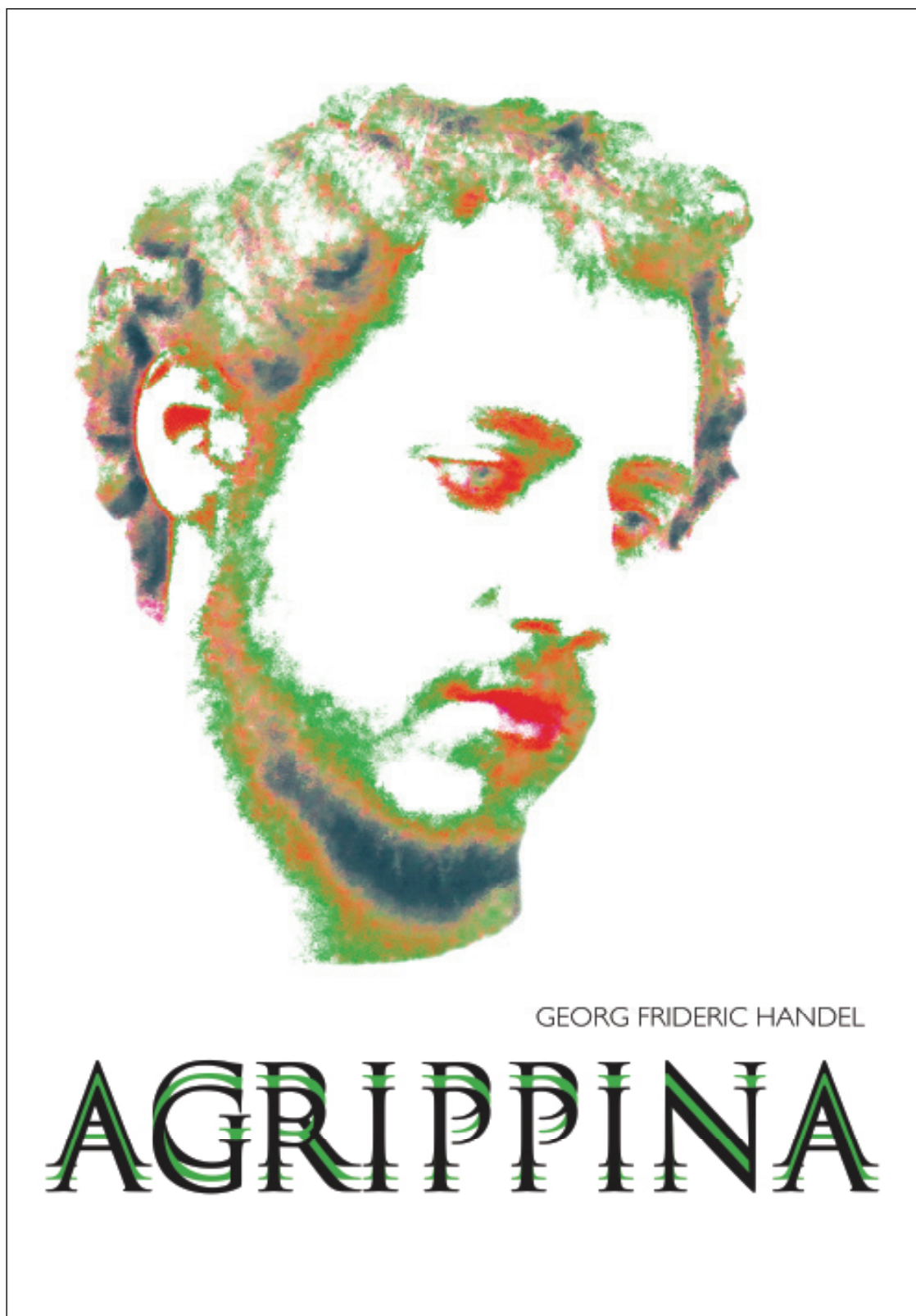

Plakat, autorica Joanna Rusinowska, 4. godina, kiparski odsjek (ALU)

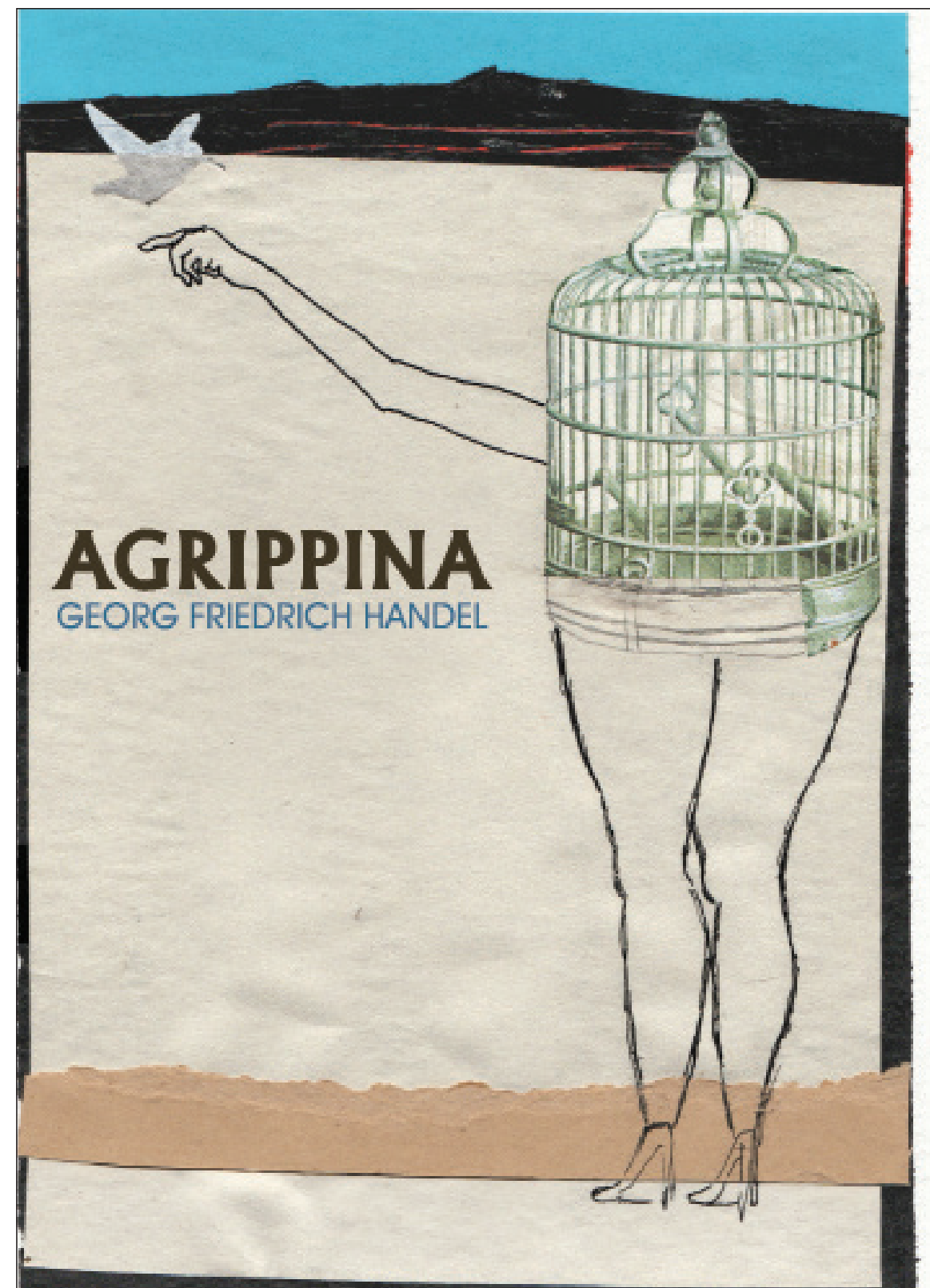

Georg Friedrich Händel agrippina

Plakat, autorica Ana Vinković, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

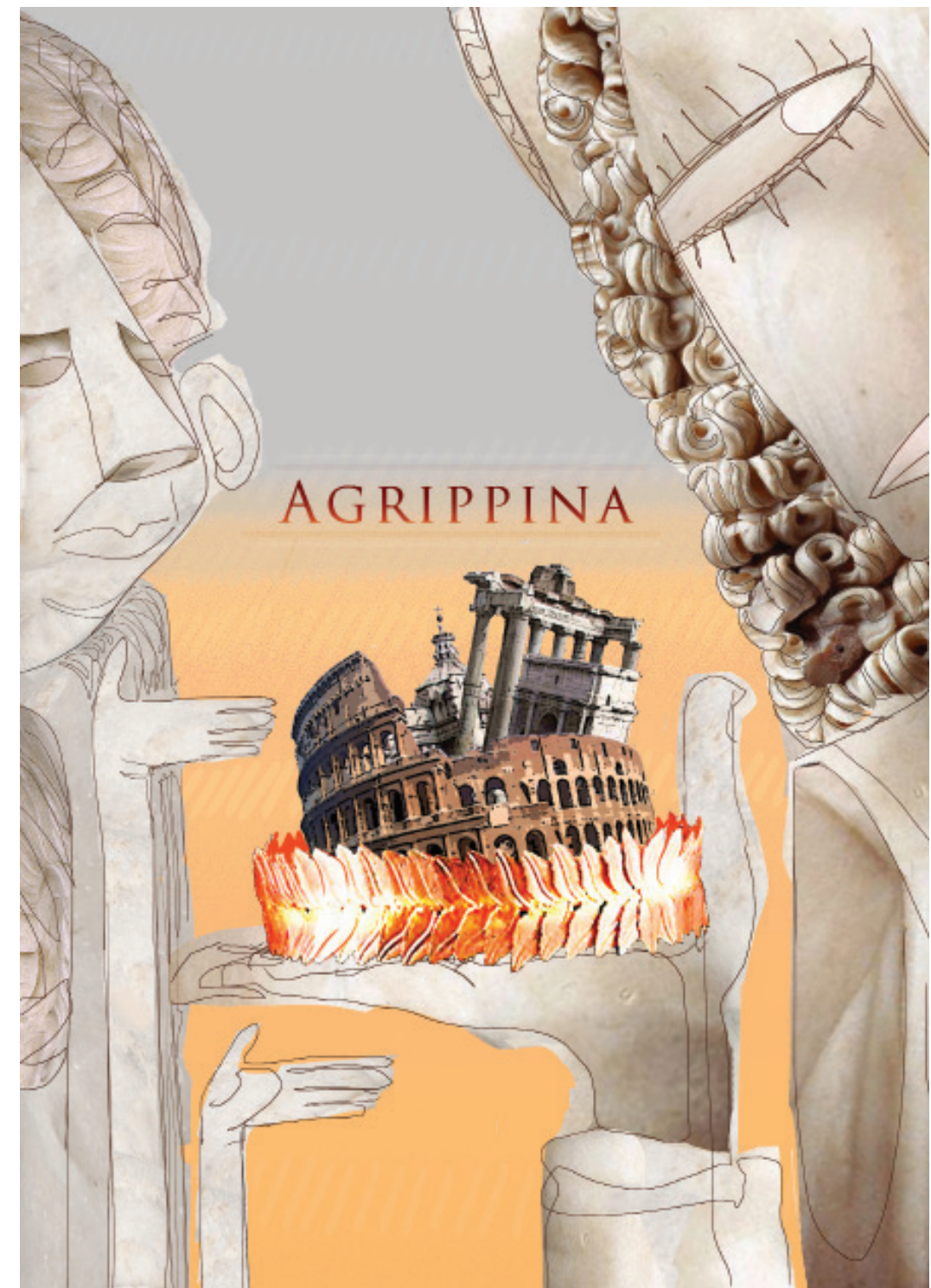
Plakat, autor Filip Smrekar, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

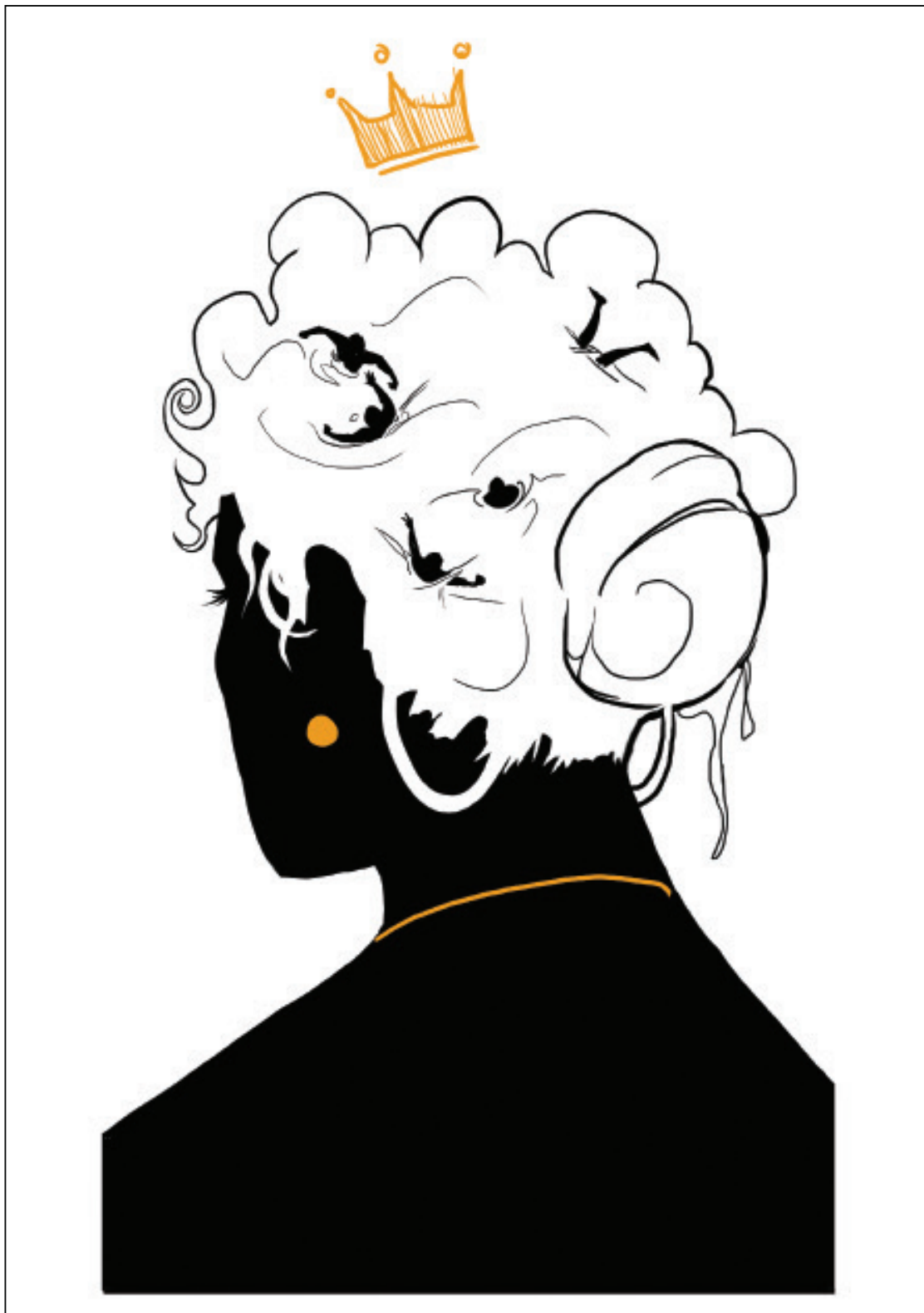
Plakat, autorica Karla Čurčinski, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

Plakat, autorica Manuela Gospočić, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

Plakat, autorica Paola Grbić, 3. godina, animirani film i novi mediji (ALU)

Plakat, autor Nikola Čižmešija, 3. godina, nastavnički odsjek (ALU)

Plakat, autorica Laura Martinović, 4. godina, grafički odsjek (ALU)

Odjel scenske tehnike

Voditelj M. Obrdalj, voditelj pozornice
H. Megla, voditelji smjene pozornice u
kazalištu. I. Vuković, M. Viljevac, H. Rade,
D. Butković, voditelj kazališnih rekvizita,
pokućstva i oružja I. Sambolec

Odjel proizvodnje scenske opreme

Voditeljica L. Krolo, asistent scenografa A.
Serdar,
voditelj slikarne D. Pavlić, majstor slikar D.
Medvešek,
majstor kipar I. Gašparić, voditelj kazališne
tapetarije A. Barunović,
voditelj kazališne stolarije B. Čoso, voditelj
kazališne bravarije
I. Živković, voditelj transporta i skladišta
dekora u kazalištu M. Živković

Odjel kostimografske opreme

Voditelj L. Mihaliček, voditelj maskersko-
vlasuljarske radionice
D. Hrgović, majstor maske u kazalištu Lj.
Zubak, majstor vlasuljar u
kazalištu V. Mucak, R. Bartolić, voditelj
ženske kazališne krojačnice
Z. Galić, predradnik ženske garderobe J.
Latin, voditelj muške kazališne
krojačnice J. Ozimec, predradnik muške
garderobe V. Kodžić Kukić,
voditelj kazališne postolarnice I. Drobnyak

Odjel rasvjete, tona i videa

Voditelj D. Gardijan, majstori rasvjete u
kazalištu V. Šegrt,
I. Čengija, M. Šolić, majstori tona Ž. Jedi-
nak, T. Prebeg i S. Smokrović,
majstori radionice kazališnog videa D.
Boić, M. Šimić

Odjel osiguranja, energetike i održavanja

Voditelj S. Galant

HRVATSKO NARODNO
KAZALIŠTE u Zagrebu
Sezona 2015./16.

Intendantica

Dubravka Vrgoč

Ravnatelj opere

Nikša Bareza

V.d. Rukovoditelja Tehnike

Dragan Gardijan

Urednik izdanja i autor tekstova

Dario Poljak, mag. musicol. (4. godina
studija čembala) (MA)

Grafički dizajn i prijelom

Laura Martinović, 4. godina, grafički odsjek
(ALU)

Dorothea Dugošija, 3. godina, grafički
odsjek (ALU)

Karla Čurčinski, 4. godina, grafički odsjek
(ALU)

Fotografija naslovnice

Ivana Bajcer, 3. godina, grafički odsjek

Fotografije predstave

Buga Cvjetanović, 1. godina diplomskog
studija fotografije (ADU)

Luka Pešun, 1. godina diplomskog studija
fotografije (ADU)

Mentor:

Sandra Vitaljić, izv. prof. art. (ADU)

Lektura

Neli Mindojević

Nakladnik

Hrvatsko narodno kazalište
u Zagrebu, Trg maršala Tita 15
Zagreb; tel: 00 385 1 4888 588

za Nakladnika

Dubravka Vrgoč

Naklada

200

Rezervacija i prodaja ulaznica

blagajna HNK, t +385 1 4888 415

Online www.hnk.hr

Realizacija

Kerschhoffset